

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I MCEJ CALEJ ROSSYJ.

W WILNIE V. S. 17. WRZESNIA 1802. ROKU W SRZODE

z Petersburga V. S. 5. Września.

General infanterji Goleniszczew Kutuzow, na własną prośbę dla niezdrówia otrzymał urlop na rok cały. Major Kreczetnikow umieszczony w Rylskim regimencie muszkietyerów. Podpółkownik Berlizeew został komendantem Archangełorodzkiego regimentu muszkietyerów. Xiążę Mehmet Bey został Konsyliarzem Stanu. Litewski Nadkompletny Poczty Dyrektor Friesel, na własną prośbę uwalnia się od służby. Kammerher Beketow uwalnia się od służby.

z Wiednia 11. Września.

Sejm Węgierski na początku przyszłego miesiąca ma być rozwiązany; już 32. wielkie posiedzenia odprawił. — W Constantinopolu Dywan zatrudnia się pisaniem nowego urzędnika prowincji Tureckich, chcąc podobno naśladować zwyczaje narodów oświeconszych; mianowicie zaś w Multanach i na Wołoszczyźnie mają nastąpić odmiany. Sultan opuściwszy stolicę mieszka na wsi od niejakiego czasu; powróci w dzień przez Astrologów uznany za najszczęśliwszy. — Interes indemnizacji prędkiej nad mniemanie skończony być może w Ratisbonie. Już prawie wszyscy Ministrowie do Deputacji wchodzący głos dali; treść opinii wypisujemy.

Czeski oświadczył gotowość zaczęcia negocjacji podług brzmienia Lunewilskiego traktatu z Posłem Francuzkim, za pośrednictwem Dworu Rossyjskiego; i roztrząsania doryzale podanych projektów.

Saski uważał, że projekt podany tak wiele szczegółów zawiera, tyle zawiera trudności; na wykonaniu zaś onego zależy przyszła spokojność Rzeszy Niemieckiej; Elektor nie dał jeszcze Ministrowi swojemu ostatecznych instrukcji, na które czekać trzeba.

Brandenburgski mówił obszerniej. Przetożył, że Monarcha Pruski zawsze nalegał usilnie po traktacie Campo Formio, ażeby zkrzywdzonemu Xiążętom dano nagrodę; próżne starania; Król nie obwinia nikogo; interes był trudny zaiste. Dzięki składa Mocarstwom pośredniczym; że wszystko przyjmują na siebie; inaczey Rzesza nigdy nie trafi do końca. Projekt podany trzeba naprzód ogółem pochwalić; później zrobić się dodatki, jest kto zkrzywdzony? o sprawiedliwość wołać będzie.

Bawarski radził złożyć podziękowanie Mocarstwom pośredniczym za ich troskliwość o dobro i spokojność Rzeszy Niemieckiej; projekt niezwłocznie przyjąć; wszystkie umorzyć pretensye.

Krzyżacki podobnie złożył dziękczynienie Mocarstwom pośredniczym; które ponieważ zapewniały, że każdego Xiążęcia strata rachowały dla wymierzenia sprawiedliwej nagrody; Deputacja nie wiele mieć będzie do czynienia; pracować jednak sami winniśmy, i roztrząsać wszystko. Przyjmujemy projekt jako radę, a na tey zasadzie budujemy.

Wurtembergski radził w traktowaniu o indemnizacye zaniedbać zwyczajów pospolitych Rzeszy, które przewloką rodzić zwykły. Im trudniejsze jest dzieło, tym więcej dziękować mamy pośrednikom za pracę dla nas podjętą. Projekt przyjąć, prośby wszystkich stanów wysłuchać, i rzecz jak najszybciej ukończyć trzeba.

Hesse Casselski wyraził, że Landgraf pracował gorliwie nad przywróceniem spokojności krajowi; czynił z siebie ofiarę; dziś wiedząc rzecz do końca zbliżoną szczęśliwie staraniem pośredników, dziękuje im; a projekt podany z chęcią przyjmie.

Moguncki zastanowiwszy się nad niepodobieństwem, ażeby Deputacja sama bez obcych pośredników dzieło tak trudne mogła dokonać; ubolewał, że Xiążęta Rzeszy nie czekając wyroków Seymowych, już zajęli kraje których posiadają. Dziś więc Deputacja musi koniecznieszpieśniej postępować. Gasiemy Biskupstwa, Kapituły, Opactwa, Klasztory; Biskupem, Prałatom, Zakonnikiem i Mniszkiem dajemy sposób do życia, którzy bez winy własney, dla dobra oyczyny; tracą stan swój i dochody spokojnie od wieków posiadane. Przystoi zaspokoić wierzytelców, pretensye mających do dóbr sekularyzowanych; co dziś łatwo zrobimy, później po rozszarpaniu stanie się niepodobno. Nie powinni więc dziwować się, że Deputacja doryzale i długo nad dziełem bardzo dla Niemców ważnem zastanawiać się musi. Postronne Mocarstwa przy chęci najlepszej nie mogły każdemu domierzyć sprawiedliwości; nie mając dokładnych wiadomości o stanie Prowincji naszych; ztąd iednym wiele, drugim mało dano w projekcie. Deputacja wszystko może zprostować. Elektor dziękuje za utrzymaną jego dostojność; ubolewa nad zgaszeniem kolegów Duchownych, nad sekularyzacją w kraju bez wyłączenia powszechną; ma nadzieję, iż Posrednicy nam pomogą przedko i sprawiedliwie dzieło dokończyć, na którem całość Rzeszy zawisła.

Wkrótce po przeczytaniu tych głosów poseł Czeski podał uwagi niektóre względem nagrody należney W. X. Toskanii. Traktat Lunewilski zaręczył dostateczną i zupełną. Podług rachunku dokładnego Toskania ma 440. milach kwadratowych ziemi; ma obywatelów milion 150. tysięcy; s. p. Cesarz Leopold r. 1789 rachował dochody swoje po odtrąceniu wydatku na poborców, 9. millionów liwrów Florenckich; co czyni 3. milliony 800. tysięcy zlot. ryńsk; przez lat 13. urosły zapewne do 4. i więcej millionów. W nagrodę dano Saltzburg, który przynosi dochodu 900. tys. zlt; ryń. Berchtols. gaden 200. tys. Passau 250. tys. ogółem million 350. tys. Przylączono Trident i Brixen; które czynią razem 100. tys. do Tyrolu należą, a poddaństwo obowiązane płacić kontrybucye Austriackiemu domowi; znosić konskrypcyę woj-skową. Cesarz Jmé radził dać jeszcze W. X. Toskanii dobra duchowne i miasta wolne w Szwabii, których dochod wyrachowany na 2.

miliony 370. tys. zł: ryń; i to jeszcze byłoby dla niego niedostateczną nagrodą, ponieważ dzierżawy są iedne drugim nieprzyległe, rozrzucone. Żąda więc Monarcha u Deputacyi, ażeby względem brata iego postąpiła, iak postąpi z drugimi Xiążętami, którzy po stracie nabyli prawo do nagrody.

Posel Czeski tłumacząc się z zajęcia wojskiem Austriackiem miasta Passau, mówił że Dwór Berliński postąpił przeciw prawom Rzeskim, zabierając kraje w Cyrkułach północnych; na ostatniem posiedzeniu posel Brandeburski tłumaczył się z zarzutów. Król Pruski wojnę prowadził; pisał traktaty z Francją nie tylko iak Elektor, ale też iako udzielny Pan i Monarcha; pod dwojakim ieszcze względem prawo ma do nagrody. Mógł nie pozwolić, ażeby Cesarz w Campo Formio ustępował RPtey Geldryą prowincją Pruska, do Rzeszy nie należąca bynajmniej; pozwolił iednak dla pokoju, zachowując prawo do nagrody. W przyjęciu zaś oney, czyliż mu nie wolno było postąpić, iak uczynił Cesarz, który w iawnych warunkach, i tych które nie przyszły do powszechney wiadomości, traktatu Campo Formio i Lunewilskiego, za ustąpione Francuzom kraje, cyrkuł Burgundyi &c, warował dla swojego domu nagrodę, i niemieszkać zagarnął co danó — Za tym i dając przykładem Król Pruski pisał umowę z Mocearstwami pośredniczemi, które nie tylko przyznały iemu nagrodę, ale nawet wraz osiągnąć pozwoliły. Co większa, czyliż nie przystało wzgląd mieć na stan prowincyi, które były w niepewności o losie przyszłym, nie wiedząc do iakiego Pana wkrótce należeć będą? Postępek Monarchy Pruskiey indemnizacyi dzieło do końca przybliży; spokojności w Cyrkułach północnych nie wzruszył; toż samo zapewne nastąpi na południu. Niech tylko Deputacya rzecz całą w prawo zamieni. Inaczej postąpiono z miastem Passau, które dla kogo innego przeznaczono. Spodziewa się Dwór Berliński, że Cesarz Jmć pelen patryotycznych myśli, nie zechce czynić przeciw prawu, niszczyć projektu każdemu dogodnie, puszczać w przewłokę dzieło żadney zwłoki nie cierpiące.

Od granic Włoskich 28. Sierpnia.

Królowa Dwóch Sycylii d. 17. z Niemiec powróciła do Neapolu, z familią; radości podanych opisać niepodobno. — Kenonik Bonanconi przyjął Arcy - Biskupstwo Medyolańskie, imieniem Kardynała Caprara; nie słyhać ażeby tego skargi względem zciśnienia władzy duchowney skutek wzięły u Konsula Buonaparte. — Rząd RPtey Włoskiey stosując się do przepisów konstytucyi swojej, ustanowił Institutum narodowe, składające się będzie z 60 mężów uczonych; 30 pensjonowanych, każdy po 1500. liwrów; inni honorowi; sekretarz 4 tysiące; pomocnik iego 2500. Może institutum obierać towarzyszków za granicą, byleby liczba onych nie przenosiła połowy krajowych. — Woyska Francuzkie z całej Liguryi wychodzą do oyczyny; została ieszcze w kraju 106. półbrygada. — Z Algeru wiadomość przyszła, że Dey ustępując pogrożkom Konsula Buonaparte nie tylko Francuzkich, ale też Włoskich ienców na wolność puścił; obiecując w przyszłe czasy, gdy woiować z kimkolwiek zechce, przedstawiać na zaborze statków i towarów; ludźcie zaś nigdy u Afrykanów niewolnikami bydl nie mają.

W Hiszpanii Doktor Uniwersytetu Compostelli, Carballerio rozkrzewia szczęśliwie szczyplenie ospy krowiey. Mieszkańce pełni przesady, ganili, iak zwyczaj, czego nie znali; nakoniec upor zacięty musiał ustąpić oczeowości i prawdzie iasney z doświadczenia; Gallicyanie dziś błogosławia, czém się niedawno brzydzili. (Toż samo szczyplenie ospy krowiey rząd Duński wprowadził do Islandyi i Groenlandyi, z wielkiem ukontentowaniem obywatelów). Wyjazd Króla Etrusków do Liworny z Florencyi ma iutro nastąpić; w porcie czekają Hiszpańskie

okręta. W Barcelлонie wszelka iest gotowos na przyjęcie Monarchów. Nie oszczędzano wydatku. Oprócz gustownych ekwipażów Król Katolickiego, 500 bryk z Madrytu wysłano ładownych rzeczami do wygody potrzebnymi. Mają bydl wielkie igrzyska i turnieie, które Hiszpanom przypomniały wieki starodawne. Xiążę S. Theodoro Neapolitański posel zaślubiając imieniem Następcy Tronu Dwóch Sycylii Infantkę Hiszpańską, otrzymał order złotego runa. Kardynał Patriarcha Indyjski błogosławił, w obecności wszystkich Grandów całego Królestwa, i zagranicznych posłów. — Do Liworny przybył z Neapolu Generał Rossyjski Borosdin. Generał Francuzki garnizonem kommandujący ofiarował straż honorową. — W Turynie Generał Administrator Jourdan zniósł ustanowioną niedawno kommisją wojskową, na sądzenie w Departamencie Doire tych, którzy wzruszają spokojność rozsiewaniem wieści o przywróceniu dawnego rządu. Zwyczajne trybunały karać powinny winowayców; noszenie wszelkiey broni Piemontczykom zabronione.

z Londynu 7. Września.

Do portu Falmouth zawinął statek nasz pocztarski, na którym się znajduje małżonka Generała Lasnes z synem; opuścić musiała Lisbonę, gdy mąż wyjechał do Paryża. Rzecz iest niewatpliwa, że ten Minister na zle używając przywileju posłom służącego, wiele zakazanych towarów morzem i lądem do Portugallii zprowadzał, pod pozorem własney potrzeby; widziała to zwierzchnosć krajowa, imileżała; gdy naostatek przyszło do rewizyi, Lasnes nie tylko niepozwał, ale nadto żądał złożenia z urzędu i ukarania urzędników. Przydają niektórzy że w zapale rozmowy z Ministrem Stanu Pinto uchybił przeciw uszanowaniu winnemu dla Regenta Xiążęcia Brezylji, Ministrów Portugalskich lekce ważył. Zład wrzawa; Xiążę chciał rzecz zagodzić; lecz gdy Posel chciał koniecznie, ażeby, karano Rewizorów celnych; Regent znając ich owszem godnymi nagrody za dopełnioną powinność, wołał Generałowi dać pasporta do wyjazdu; pelen ufności, że sprawiedliwy Konsul gwałtownego postępku nie pochwali. To znając wierzyć nie chcemy pogłosce, iakoby Lasnes domagał się wypłacenia sumy w Traktacie przyrzeczonych; a otrzymać nie mogąc, Lisbonę opuścił; gdyby tak było, rząd Portugalski nie mógł w urzędowej nocy zapewniać Posłów zagranicznych, że między Francuzkim i Portugalskim narodem niema żadney niechęci, żadney przyczyny nieporozumienia się i niezgody. Freyre z Lisbony przejdzie na Poselstwo do Madrytu; w Portugallii posła naznaczony Lord Fitzgerald.

O stanie osad Francuzkich w Indyi zachodniey, pisma nasze zawierają najsmutniejsze wieści. W Guadalupie codzień umiera 30 żołnierzy; w S. Domingo, 50, 80, 200 nawet według niektórych; sam Leclerc chory niebezpiecznie; dawno wiemy, że takim pogłoskom wierzyć nie trzeba. — W Indyi Wschodniej Półkownik nasz Agnew poraził iednego Naczelnika rokoszanów nazwiskiem Chinachados, który w okolicach Madras wielką miał potęgę; zabrano iemu armat 17 i oboz cały. — Admirał Warren na fregacie Clyde od 38. armat plynie do Petersburga. W Chinach zakaz wprowadzania opium, iako zdrowiu szkodliwego, sprawił wielkie rozruchy; lud przywykły do niego zwierzchności słuchać nie chciał; Cesarz woysko posłał na malkontentów, spokojność powróciła. — Złota gorączka nie w iasnej tylko Ameryce panuje; pokazała się iuż w Azyi na wyspie Sumatra, gdzie wielu w Chińskich osadach z niey umarło. — Ponieważ Francuzi znaczne woysko wkrótce posyłać do Louisiany; każe roztropność Anglikiem opatrzyć lepiej żołnierzem i twierdzami granicę Canady. — Królowa Jmć powróciła z Weymouth w słabem zdrowiu. — Rzecz iest niewatpliwa, że Posel Otto domagał się u Ministrów naszych o wydanie 9 złotych przy-

iętych i utojonych na wyspie Jersey. Dawne prawa dawały w Anglii bezpieczne zchronienie cudzoziemcom. Podczas ostatniej z Francją wojny Parlament napisał prawo o przybyłych ludziach z zagranicy. Ministrów mając władzę nieokreśloną czynienia z niemi według upodobania, dziś nie mogą się wymówić przed rządem Francuzkim. Już wydano kilku łotrów; i więcej wydać musimy, gdy prośba zaydzie.

Jeden z Ministrów naszych na radzie Królewskiej mówił gorliwie za potrzebą powściągnięcia pisarzów, którzy przywłaszczając sobie moc sądenia rządów i narodów, naruszyć mogą przyjaźń sąsiedzką i pokój; zdaniem jego, takie zachwalstwo równie cierpieniem bytć nie powinno, jak rozboj łotrzyków Afrykańskich. Oprócz 9 osób wymienionych w nocie Pośta Otto, rząd nasz z Jersey do Southampton sprowadził jeszcze 17 Szuanów; 19 innych zchwytać kázano; wszysoy póydą za granice Królestwa, jeśli tym czasem nie zaydzie rekwizycyja o wydanie ich Francuzom — Pisma nasze głośno wychwalaia projekt podany przez Mocarstwa pośrednicze Seymowi Ratisbońskiemu; narzekając iedynie, iż Wielka Brytania jest w dzisiejszych traktatach zapomniana; gdy nawet dawni iey zprzymierzenie nie w Londynie, lecz u nieprzyjaciół przedtém swoich szukaia wsparcia i nagrody, jak uczynił Elektor Bawarski, Król Pruski; mianowicie zaś były Stadholder Xiążę Orange, tak długo, ściśle z Anglią złączony, którego upadku i nieszczęścia sami po części byliśmy przyczyną do wojny pociągając.

z Paryża 2. Wrzesnia.

Generał Andreossy nie chce na poselstwo do Londynu wyjeżdżać, póki zachodzące spory między dwoma narodami ugodzone nie będą; zachwalstwo, zdaniem jego, pisarzów Angielskich, którzy czernić śmieia rząd Francuzki, mogłoby narazić Pośta RPtey na niemiłe przypadki. Za tym Generałem wielu innych pragnie Anglią zwiedzić. — Pokazało się że Generał Lannes bez przyczyny słuszney opuścił Lisboę; ponieważ jak słyhać, przybywszy do Orlans, na rozkaz Konsula został aresztowany. Zprowadził do Lisbony pod pozorem własney potrzeby, trzy okręta rozmaitym towarem ładowne; milczeli Celnicy; zawinął czwarty jeszcze; nastąpiła rewizya; zagniewany Pośel po długich sprzeczkach z Ministrami Portugalskimi, kray opuścił. Dobry jest żołnierz, na kampaniach Włoskich, Egipskich etc. wstawiony; on straż przednią armii Konułowskiej przez góry Alpeyskie do Włoch wprowadził r. 1800, pierwszy nieprzezwyciężone złamał trudności; inne jest dworskie życie i rzemiosło; tego nieznając waleczny Generał, nie darmo się wypraszał od legacyi Lisbońskiej. — W Kościele katedralnym w Clermont uroczystym obrządkiem pogrzebiono zmarłą niedawno matkę Generała Desaix. Cywilni i wojskowi urzędnicy, lud cały gromadnie cisnął się do Świątyni, wspominając z wdzięcznością i łzami, że ten rycerz krwią i życiem kupił dla ziomeków zawołane zwycięztwo pod Marengo. — Miasto Marseille biło medal na pamiątkę, że ciało Oyca Konsula Buonaparte zoczywa w murach iego, i przesłało do Prezydenta Senatu Barthelemy. — Adiutant Konsulowski Lauriston pojechał do Niemiec, niosąc Seymowi Ratisbońskiemu ostateczne objaśnienie względem indemnizacyi.

RPta już powracać zaczęła do własności wojny utraconey; Anglicy wyspę Martinikę nam oddali; doniosł o tém rządowi nowy Prefekt tej osady Bertin w raporcie d. 19 Lipca z twierdzy St Pierre do Ministra morskiego przysłanym, który późniey umieszcimy. — Dziś wielka i do wiary trudna chodzi po ręku wiadomość że Król Etrusków z żoną i synem, po zakonczonych obrządkach weselnych w Barcelлонie, nie już do Toskanii ma powracać, lecz popłynie do Sycylii, i w Palermo stolicę Państwa swoje-

go założy. Etrurya zaś dostać się ma iednemu z Hiszpańskich Infantów. — Senat już przepisał, iakim porządkiem, i w którym roku Trybunowie urząd kończyć mają, póki liczba ich do 50 prawem zamierzoney zmniejszona nie będzie. — Na audyencyi publiczney d. 2 pierwszy Konsul dwakroć fsm się przybliżył do Foxa, i długo z nim rozmawiał. Zaden z Anglików tak miłe i grzecznie przyjęty nie był. Chciał Buonaparte w nayschlebniejszych wyrazach podziękować mężowi zacnemu, za długie i stateczne, chociaż bez skutku usiłowania, ażeby pożar wojenny iak narychley zgaszonym został. „Dwa tylko są narody, powiedział między innemi, na wschodzie mieszka ieden, drugiego siedlisko na zachodzie. Francuzi, Anglicy, Niemcy, Włosi, etc. mają też same prawa cywilne, obyczaje, iednaką prawie religią; są więc dziećmi iednego Oyca, członkami iedney familii; kto między niemi wojnę odnowić zechce, ten szukać będzie wojny domowej. Tę prawdę WPan w mowach swoich przed Parlamentem przekładał iasnie, mocno, gruntownie, z równym zaszczętem i zaletą serca i rozumu swiego. „Gdy prezentowano Konsulowi bywszego Maira Londynu, Combe: „Oycowski, rzekł twój postępek z ludem, gdy głód i niedostatek zciskał waszą stolicę, zasłużył ci na szacunek i wdzięczność u wszystkich rządów i rządzących narodami. „

Zawczora mieli audyencyą u Konsula deputowani wyspy Elba; pierwszy z nich Vantini: Konsulu, rzekł, tłumacze iesteśmy chęci i myśli ziomeków naszych; imieniem całej wyspy dziękujemy za dobrodzieystwo, żeś ją przyjął do RPtey Francuzkiej. Posłuszni nowemu prawu, wznosić ręce i modły do Boga będziemy, ażebyś żył i rządził najdłużej. „Odpowiedział Buonaparte: Doniescie ziomekom waszym, że odtąd są Francuzami na zawsze. Niech poznają, i szacować uczą się ten zaszczyt wielki. Moją będzie powinnością nie ubliżyć wyspie całej względów i opieki. „

z Lucerne 30. Sierpnia.

W małych Cantonach niezgoda panuie; wielu już obywatelów, co spokojność przenośzą nadewszystko, wyniosło się za granice; takich dusz liczymy 800. Lud roziuszony śmiercią grozi, ktokolwiek opiera się chęciom iego, i do pokoju nakłania; kilku duchownych już stało na placu, mając bytć rozstrzelanemi; przecieź roztropniejsi złemu zapobiegli; gmin iednak darówawszy nawet winę, gdy powracali Xięża do domów, jeszcze ich ścięgał chcąc zamordować; nie powiodło się przedsięwzięcie; bo prędko uciekali. Rząd z Paryża miał odebrać zaręczenie, iż pierwszy Konsul uznawszy raz wolność i niepodległość RPtey Szwajcarskiej, chce dotrzymać rzetelnie traktatów, mieszając się nie myśli do wewnętrznego u nas zamieszania; ani słyhać projektów, które iemu sami podają stron przeciwnych Szwajcarowie, na podział i rozszarpanie własney oyczyzny; skutek zwyczajny domowych niezgod i swarów. Przydał iednak Buonaparte, że na pierwszą odezwę gotów jest przysłać woysko Francuzkie prawemu rządowi, na poskromienie buntowników, grożących zniszczeniem całego kraju. — Generał Murzyn Toussaint d. 24 przeprowadzony do zamku Joux blisko Pontarlier.

z Constantinopola 22. Sierpnia.

Angielskie woyska ustępuia nakoniec z całego Egiptu. Zarzucia Turcy zprzymierzeńcom, iż wiele ammunicyi Bejom Mammeluków przedali. Ci trzymają się w Egipcie wyższym; wielu naszych żołnierzy Azyatyckich przeszło na ich stronę. Jak tylko w tej stolicy ogłoszono wolną żeglugę dla Francuzów na morzu czarném, natychmiast kupcy tego narodu wysłali gońców do Smyrny, Salonichi, i wszystkich miast handlowych na Archipelagu. Słyhać, że za pośrednictwem Agenta zagranicznego Porta

godzi się z Passwanem Oglu; ten ma zostać przy wielkorządach Widdińskich; i Baszowstwie tytułném. Sultan zapłaci znaczną sumę na żołd dla woyska, które ma być rozwiązane.

z Hagi 11. Września.

Hultman wyjeżdża na poselstwo do Berlina; mówią że ma traktować o nagrodę, jaką przez Francją Batawom przyrzeczona w Niemczech była r. 1791, za ustąpienie Rptey: Maestricht, Flandryą &c. Powracających z Anglii emigrantów jest więcej 4. tys. Rząd stara się jak najwięcej zaciągać onych do woyska wschodniej Indyj i zachodniej.

z Drezna 7. Września.

Wkrótce zaczyna się wielki kampaent woysk Elektorskich; naywyższą kommandę otrzymał Generał infanteryi Lindt. Na dwie dywizye będą podzielone; pierwszy ma przywodzić Generał en chef, drugiey Generał kawaleryi Zeschwiz; Artyllerya oddzielny ma oboz. Jazda i piechota wynoszą głów 31. tysięcy. Manewry od d. 11. do 26. trwać będą.

JW. Gubernator Woieny Litewski zarządzający cywilnością Generał Kawaleryi i Kawaler Baron Beningsen zawiadamia, iż z Gabinetu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI przysłane są do niego pieniądze dla Wdowy Sekretarzowej Magdaleny Buchowieckiej Rubli 25, Szlachcianki Zofii Burniewiczowej Rubli 100. Wdowy Pułkownikowej Zochowej Rubli 300, i Szlachcianki Katarzyny Rawskiej Rubli 50; które ażeby stawały do Wilna same, lub przytęły Plenipotentów końcem odebrania takowych pieniędzy ostrzega się.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się: iżby Starozakonny Rubin Wolfowicz, lub krewni jego zgłosili się do Rządu tutejszego dla odebrania wexlu z Rządu Gubernskiego Wołyńskiego przysłanego, który znaleziony został po zbiegłym z półku Szlissemburgskiego Muszkaterskiego Soldacie Konstantynie Sidorowie, wspólnie z Pasportem rzeczonemu Wolfowiczowi przez byłego Litewskiego Cywilnego Gubernatora JW. Fryzela w Roku 1799 9bra 14 dnia wydanym na przejazd w Gubernie: Litewską, Mińską, i Wołyńską.

Ignacy Sylwestrowicz Sędzia Ziemi Ptu Rosieńskiego, zawiadamia Kredytorów i Pretensorów do masy zeszłego Brata swego Jerzego Sylwestrowicza Łowczego Wileń: iż gdy Dekret Sądu Gł. Litt. zasądzaący na Dobrach s. p. Xcia Massalskiego Biskupa Wileń: sumnie 240 kilka tysięcy na rzecz teyże masy, p. JWW. Potockich Podkomorzych Koron: Sukcessorów Biskupa do Senatu zaappellowany został, ztraćwszy Sukcessor do kilku tysięcy Czerw: zł: na wydatki procederowe, już w Ziemi Trockim, już dopióro w Sądzie Gł. Litt. już w innych subselliach poniesione; wzywa skuteczney pomocy wszelkiego tytułu Wierzycieli Brata swego, iżby w celu przyspieszenia końca sprawy w Naywyższej Jurysdykcyi i miejscu tak odległym chcieli się przyłożyć do nieuchronnych na

to wydatków, adressując korespondencye swoje do miasta Powiatowego Rosień. w Gubernii Wileńskiej.

W roku terażn. 1802. Msca Aprila 16 dnia przez Staro-Zakonnego Chayma Boruchowicza, w Królestwie Pruskim w karczmie Stabownice zwanej; mieszkającego, gwałtownym sposobem, wexle z. każdy na sumnę rubli srebrn: 999 przez Staro-zakonn: Icki Leybowicza Rubinowicza, w skutek dotrzymania Kontraktu, wydane w zakładzie w Star-zak: Mowszy Dawidowicza Obywatela Wileń: znaydujące się do tegoż Mowszy Dawidowicza zchwyttane zostały. Jakowe wexle w języku Hebraysk: charakterem Nisona Mendelowicza pisane, o spełnieniu iakowey akcyi, na proźbę Icki Leybowicza Rubinowicza pierwey w Kahale Wileń:; posledniey na Policyi mieyskiej sledztwo ekspedowano; oraz świadectwo od W. Erdmana Inspektora części 2giey wydanę, w końcu Star-zak: Icko Rubinowicz obawiając się; iżby ktokolwiek za takowemi wexlami wczasie niedochodził, udał się z proźbą do JW. Gubernatora, który rezolwując proźbę, wedle żądań Icki Rubinowicza o dopełnioney akcyi publikować dozwolił, mocą iakowey rezolucyi ogłasza się w przypadku iesliby ktokolwiek wynalazłszy wspomniane wexle śmiał za onemi prozekwować, że walożu mieć nie powinny owizem umorzone, niniejszym doniesieniem zastrzega się.

W dniach, 28. idącego Augusta, 11. i 25. nadchodzącego 7bra R. ter: 1802 odbywać się będzie na Ratuszu Wil: publiczna licytacya mieszkai i sklepów w Ratusu, na arędę roczną od d. 1 8bra idącego R. 1802 zaczynającą się. Kto by żądał; niektóre z pokazanych mieszkań, lub sklepów, otrzymać w riletnią arędę; ma się stawić do publiczney licytacji na Ratusz w dniach pokazanych, o godzinie 10 rano.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Posesye, zmuszają Magistrat Wileń:; do wydania przez niniejszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Posesye w mieście Wileń: będące, ruinie podane, zanieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogulnie wżysktich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszalność ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty niniejszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posesye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Od Littgo Wileń: Gubern: Rządu ogłasza się, iż Dom murewany Stuczynski zwany nad przedmieściu miasta Wilna Antokolskim nad rzeką Wilią położony będzie przedany przez publiczną licytacyą więcej nad 2,924 rubli 60. kopieiek dającemu. A zatem życzący kupić takowey Dom mają się stawić w Izbie Skarbow: Litt: Wileń: w terminach 1 szym 16 2 gim 10, a 3 cim i ostatecznym 23. dnia Msca 7bra Ru idącego 1802. Sami przez się lub przez Plenipotentów swoich prawnie umocowanych. Msca 7bra 3. d. 1802 Ru;